

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for Sofarækken

Nr. 82 - juni 2018

Helle Fagralid

Skuespiller i dur og mol

Forbedrede publikumsforhold i BIO

Glostrup Bio

Se de sidste års medlemsblade på
www.glostrupbio.dk/sofa

Få et uforpligtende, ugentligt nyhedsbrev som mail
tilmeld dig på www.glostrupbio.dk/nyhedsbreve

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for

Ansvarshavende: *Arne Christensen*

Redaktør: *Holger Pedersen*
redaktionen@glostrupbio.dk

Eget tryk
Oplag: 550

Glostrup Bio

Bryggergårdsvej 2, 2600 Glostrup
Billetter: 4396 0201 / www.glostrupbio.dk

Biografleder: *Lotte Warming*,
4396 0806 / glostrupbio@glostrupbio.dk

Sofarækken

Formand : *Arne Christensen*,
Højmarksvej 14, 2600 Glostrup
4363 0664 / 4061 7180 (mobil)
formand@glostrupbio.dk
www.glostrupbio.dk/sofa

3 **Formandens klumme**
Glostrup Bio - i løbende forandring

Helle Fagralid
Skuespiller i dur og mol

4 **En lysende dag i Hellerup**
Rundt om hjørner
Så længe jeg lever

8 **Fagralid og Nordsjælland**
Her og nu i Hellerup
Barndommen

11 **Teatret**
Den Danske Scenekunstscole 1997-2001
14 år på Det Kongelige Teater
Freelance - og mere tid til familien

15 **Over 30 roller på film og tv**
Begyndte som 10-årig

19 **En alsidig skuespiller**
Et hav af roller og midt i livet
En god time senere

Nyt om Glostrup Bio

20 **Nye toiletter i nedre foyer**
En gammel biograf i stadig udvikling
De gamle vaske- og tørrerum
Udfordringer med gulv i varierende plan
Flotte og praktiske toiletter
Byggeprojektet

Formandens klumme

Glostrup Bio - i løbende forandring

Den gamle biograf, hvor glostrupperne og andet godtfolk har set film siden 1947, ligner sig selv. I hvert fald når man kigger på det ydre. Også indvendigt har forandringerne været skånsomme, selv om der har været mange af dem. De rødbrune mursten og grundens størrelse begrænser mulighederne for de helt store forandringer, f.eks. etablering af flere sale til filmforevisning med videre.

Det er imidlertid nødvendigt med fornyelse og forbedring, hvis *Glostrup Bio* skal klare sig i konkurrencen med omkringliggende biografer. Vi skal kunne leve op til stigende krav til komfort og servicering af publikum, og vi vil også gerne kunne bruge biografen til andet end film. Derfor har vi igangsat et større ombygningsprojekt med renovering og flytning af toiletterne og udvidelse af foyeren.

Med renovering og flytning af toiletterne til rummene ved siden af den nedre foyer (læs mere om projektet på side 20–24) har vi slået ”to fluer med et smæk”. Vi har fået opfyldt et længe næret ønske om større toiletkapacitet, og vi vil, når projektet er færdigt, få betydeligt bedre plads i øvre foyer.

Der er brug for en større foyer til billet- og café salg, når der er mange mennesker i biografen. Men en større foyer giver også langt bedre mulighed for afholdelse af f.eks. erhvervs- og foreningsarrangementer samt mindre, kulturelle arrangementer (musikalsk optræden, foredrag, etc.).

Og så skal en ny og større foyer selvfølgelig gerne give bedre arbejdsforhold for cafépersonalet og en forbedret servicering af publikum. Vi er i fuld gang med at finde frem til den bedst mulige indretning af foyeren, således at projektet kan gå i gang efter sommerferien og stå færdig inden jul.

Flytning og renovering af toiletterne er finansieret af *Glostrup Kommune*, som har bevilliget 1 million til projektet. Det er aftalt, at vi i *Sofarækken* bidrager til finansieringen ved at acceptere en nedsættelse af det årlige kommunale tilskud til biografen i de kommende år.

Hvad angår udvidelsen og ombygningen af foyeren, er det aftalt med *Glostrup Kommune*, at *Sofarækken* selv afholder udgifterne hertil.

Det er selvfølgelig en udfordring for vores økonomi, men det er en løsning med et godt perspektiv.

Arne Christensen

Helle Fagralid

- skuespiller i dur og mol

En lysende klar dag i Hellerup

Rundt om hjørnet

Man fornemmer ikke, at noget står i mol – den lidt dystre toneart – når man møder *Helle Fagralid*. Hun lyser af overskud og imødekommenhed. I mange af hendes 30 filmroller har hun da også spillet i dur – som den yndige skolepige og senere kæreste – indtil de alvorligere filmroller kom for 6-7 år siden.

På teatret derimod har hun lige fra start spillet alvorlige og dramatiske roller. Kort efter, at hun var uddannet som skuespiller, fik hun en stor rolle på *Det Kongelige Teater*. Hun blev en del af ensemblet i de følgende 14 år.

Solen brager ned fra en lys, blå himmel denne kolde dag i marts. Forårstegnene lader vente på sig, og der er mere sne i vente. Vi havde aftalt at mødes på *Gentofte Hovedbibliotek* i *Hellerup*. Biblioteket har en dejlig café, der også har udgang til den romantiske *Øregård Park* med museet af samme navn.

Caféen viser sig at være lukket på grund af sygdom, og vi bliver straks enige om, at vi hellere vil sidde et lunere sted – og have en kop kaffe.

Resolut foreslår *Helle*, at vi smutter rundt om hjørnet til det fine *Hellerup Parkhotel*. I restauranten, hvor der er dækket op til frokostgæsterne, fjerner tjeneren gerne opdækningen af et bord og serverer kaffe og vand for os – *cortado* og *Pellegrino*. Her sidder vi lunt og hyggeligt, mens restauranten langsomt fyldes op i løbet af den times tid, interviewet varer.

Jeg har en håndfuld medlemsblade med, som *Helle Fagralid* er meget interesseret i. Hun kender næsten alle de interviewede fra sit arbejde, og flere af dem er hendes private venner.

F. eks. *Tanja Grunwald*, der har castet skuespillerne til *Så længe jeg lever*.

Johanne Louise Schmidt og *Signe Egholm Olsen* er kolleger fra *Det Kongelige Teater*.

Lotte Dandanell, der har trukket sig tilbage for mange år siden, husker *Helle* fra dengang, *Lotte* lavede kostumer til filmen *Negerkys og labre larver*.

Da var *Helle* statist – og bare 11 år.

Så længe jeg lever

Også optaget i Århus

I er vel svært glade for den succes, I har lige nu. Har du været med rundt til en masse forpremierer og den slags?

Nej, det har jeg faktisk ikke. Jeg har lavet en del presse omkring filmen, og så var jeg med i *Århus*, hvor filmen havde den store for- og gallapremiere i *Musikhuset*. Ved den lejlighed optrådte *James Rasmussen* fra *Four Jacks*, ligesom du har fortalt, at han gjorde i *Glostrup Bio*.

Man ser det ikke så tydeligt i filmen, men en hel del er faktisk optaget i *Århus*. Det er noget med finansiering.

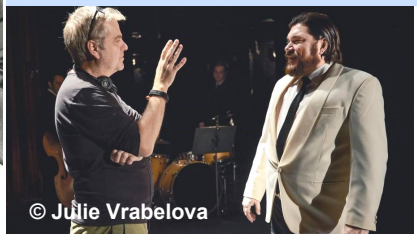
Pudsigt nok var vi på en lille ferie i *Århus* samtidigt med filmholdet. Vi boede faktisk på samme hotel som bl.a. du og din mand. Jeg tog et par billeder fra settet.

© All Over

← *John Mogensen* (1928-1977) med sin kone, *Ruth*, der efter sin mands død flyttede til *Spanien*, men vendte tilbage til *Danmark* - *Randers* - hvor hun døde som 87-årig i 2015.

Ole Børnedal instruerer *Rasmus Bjerg* i den store rolle som *John Mogensen*. ↓

© Julie Vrabelova

Du spillede *John Mogensens* kone, *Ruth*, der måtte stå model til meget fra hans side, men dog holdt fast i ham. En ret dramatisk rolle.

Ja, det er jo et ret dramatisk forhold, og hun turrer ham på skrømt med, at hun havde fundet sig en pilot. Det havde hun ikke. Vi talte faktisk om, hvorvidt hun havde en anden på et tidspunkt. Det kunne vi ikke vide med sikkerhed, og man kan ikke gribe ind i andre menneskers liv og skrive deres historie uden at researche ordentligt.

Den væsentligste del af historien er jo også, at hun blev hos ham. Det kan da godt være, at hun som i filmen har haft lyst til at finde en pilot, men hun bliver – fordi hun elsker ham. Man ser da også i filmen, at han er sjov og god ved familien, og vi kan jo ikke tage det hele med i en film.

Noget, der heller ikke fremgår af filmen er, at de havde et kreativt samarbejde. Hun var med til at skrive nogle af hans sange. De havde desuden begge to en passion for at tegne.

De mødtes på et tegnekursus, og hun blev illustratør på ugeblade og den slags. Jeg tror, de havde rigtig meget til fælles. Man kan ikke få det hele med i en film.

Peter Mygind (Meisner), Rasmus Bjerg, Harald Hermann (Mogensen som barn), Ole Bornedal, Helle Fagralid og Caspar Phillipson (Jørn Hjørring).

Lokalavisen.dk © Tahmasbi

Fagralið og Nordsjælland

Her og nu i Hellerup

Helle Fagralid er født i Helsingør i 1976 og bor nu i Hellerup sammen med sin mand, Ole Borne-dal, der senest har lavet *Så længe jeg lever*. På tidspunktet for inter-viuet vises filmen fortsat i *Glos-trup Bio*. Den er en af biografens største succeser i lang tid.

Helle har sønnen Louis fra sit første ægteskab, og Ole Borne-dal har fire børn, hvoraf en, Fanny Borne-dal, er skuespiller. På trods af, at hun er født i 2000, har Fan-ny allerede en håndfuld roller på cv'et. Ole Borne-dal har været godt rundt i manegen på radio, tv, teater og film som instruktør, dramatiker, skuespiller og produ-cer. Han er vel mest kendt for *Nattevagten* (1994), *Charlot og Charlotte* (1996), *Jeg er Dina* (2002), *1864* (2014), *Dræberne fra Nibe* (2017) – og altså senest *Så længe jeg lever* (2018).

Barndommen

Fagralið hedder du jo egentlig – med det bløde d, der bl.a. bruges i det færøske skriftsprog. Det er et meget poetisk navn, men hvad kommer det egentlig af?

Det kommer af ordet "fager" og udtrykket for en grøn bjergskråning, svaren-de til "li" på norsk. Det er faktisk ikke et slægtsnavn, idet min oldefar købte det i sin tid. Det er en lokalitet på *Færøerne* bag *Klaksvík*. Her stammer den færøske del af min familie fra.

Min mor er født i *Klaksvík*. Hun er halvt færøing, og hendes far var dansk. Ham har hun dog aldrig kendt. Hun er vokset op på *Færøerne* hos sin morfar og mormor. Altså mine oldeforældre.

Min mor kom til *Danmark* som 16-årig. Hun taler naturligvis dansk uden accent, men når hun er på *Færøerne* eller taler med nogen derfra, taler hun sådan en slags gammel-færøsk.

Dine forældre blev skilt, da du var to år, så du boede skiftevis hos din mor i en lejlighed i *Helsingør* og hos din far i et hus i *Snekkersten*.

Jeg havde det godt begge steder. Det var to forskellige verdener, som jeg tror, de fleste skilsmissebørn oplever det. Selv om forældrene prøver at gøre det så ensartet som muligt og have de samme regler begge steder, oplever børnene det som to forskellige verdener. Det var nok en fordel for mig, at det skete så tidligt i mit liv. Jeg husker jo ikke andet.

Ligesom min mor havde meget glæde af sine bedsteforældre, havde jeg det også af mine bedsteforældre. Eller rettere sagt, min fars nye kones forældre. For mig var de mormor og morfar, og de betød rigtig meget for mig.

Helle Pagraid

Helle, 12 år.
© Per Holst Film

Det er jo et eksempel på, at det ikke altid kun drejer sig om blodets bånd. Når nogen går ind og udfylder en funktion i ens liv, får man et lige så nært forhold til dem, som hvis det var ens egen familie. De boede i et lille hus ude på landet i *Horsørød* – i nærheden af marker, skov og dyr.

En god og ganske almindelig barndom, har du fortalt i interviews. Du gik hverken til ridning, badminton eller jazzballet, men var meget tidligt opsøgt af teater og historiefortælling. I skolen spillede du skolekomedie, *Busters Verden*. Retningen var der tidligt?

Ja, det er rigtigt. Jeg gik meget op i historiefortælling på en eller anden måde. Jeg forstår ikke helt, hvoraf det kom. En medvirkende årsag var, at jeg havde et par folkeskolelærere, der var meget interesserede i teater. Ja, i kunst og kultur i det hele taget. De har uden tvivl præget mig i den retning.

En af mine lærere var meget musikinteresseret, og han var god til at inddrage os i en for os anderledes musikalsk verden. Jeg elsker stadig klassisk musik, især barokmusik af *Bach* og *Händel*.

Det kan vi godt blive enige om! Du fik ikke rigtig gjort noget ved musikken, og *Rasmus Bjerg* har sagt, du ikke er specielt god til at synge.

Overhovedet ikke! Jeg startede med at gå til undervisning i klaver. Det var inspireret af, at jeg som barn havde en lille rolle i filmen *Lad isbjørnene danse* (1990), som blev instrueret af *Birger Larsen*, der døde alt for ung. En dag sad *Birger* i en pause under filmoptagelserne og spillede på et flygel. Det var vidunderligt! Jeg gik lige hjem og plagede om at få lov til at gå til klaver. Jeg startede til eneundervisning, gik i tre måneder – og stoppede igen. Jeg havde ikke flair for det.

Både i musikken og på teatret holder du mest af mol – den lidt vemodige eller dystre toneart. Men på film har du mest ageret i dur, især de første år. Du ligner jo ikke just et menneske, der er stemt i mol.

Nej, måske ikke, men jeg er meget til mol som skuespiller. Det er rigtigt, at jeg på film længe spillede lyse roller, men de senere år har jeg haft lejlighed til at spille mere i mol. Især med *Sorg og glæde* (2013), *Så længe jeg lever* (2018) – og i nogen grad også i *1864* (2014).

Det er klart, at jeg længe var plaget af de der ungpigerroller og kæresteroller. Altså på film – teatret er en helt anden historie.

Der er mange flere muligheder på teatret.

Teatret

Den Danske Scenekunstscole 1997-2001

Allerede inden du i 1997 kom på teaterskolen, *Den Danske Scenekunstscole i København*, var du i fuld gang med at lave film. Du var bare 21 år, men havde allerede været med i en halv snes film og tv-serier. Er der nogen af dem, du gik i teaterskole med, som du tror, jeg kender?

Det kunne være *Troels Malling Taarup*, som du lige har set i rollen som *Bent Werther* i *Så længe jeg lever*. *Troels* har lavet en masse satire og f.eks. *Krysters Kartel*. Lige nu er han med i musicalversionen af *Midt om natten*, hvor han spiller *Arnold*. Det er den rolle, som *Erik Clausen* spillede i filmen.

Troels er en af mine bedste venner i dag. Efter teaterskolen fik han engagementer på *Aalborg Teater*. Vi begyndte at skrive sammen – som pennevenner. Og det udviklede vores venskab.

Vi var otte på holdet, men flere af os laver i dag noget andet.

14 år på Det Kongelige Teater

Din første rolle som uddannet skuespiller var titelrollen i *Den Lille Prins* (2001). Det var på *Teatret Zeppelin*. Piloten, der nødlænder i ørkenen og møder den lille prins fra en lille, fjern planet, blev spillet af *Henning Sprogøe*. Du debuterede som 25-årig som en lille dreng?

Jeg var knapt blevet færdig med min afgangsforestilling på teaterskolen, da vi startede prøverne på *Den lille prins*. Jeg spillede også sammen med *Jesper Lohmann* i *Vinter* på *Rialto Teatret* i 2001 og i *Historien om Pandaen* på *Jomfru Ane Teatret* i 2002.

I 2002 kom vendepunktet, da jeg fik tilbudt en rolle på *Det Kongelige Teater: Detaljer* af *Lars Norén*. Instruktøren var *Bille August*.

Det var hans første teaterforestilling.

Jeg ved ikke, om det også er hans eneste.

Jeg var så heldig at blive valgt til en af de fire hovedroller.

Detaljer

© Det Kongelige Teater

Ole Lemmeke og Helle Fagralid

Benedikte Hansen

Helle Fagralid

Derefter var du fast i ensemblet på *Det Kongelige Teater* i 14 år – helt frem til 2016. Både på den store scene i *Skuespilhuset*, *Turbinehallerne* og den lille progressive scene: *Det røde rum*. Du var med i mange stykker, f.eks. *Jægersborggade* (2003), *En Skærsommernatsdrøm* (2004), *Europæerne* (2005), *Tartuffe* (2007). Nu er du jo så lys og lattermild af natur – og i de tidlige film har du spillet ung og ukompliceret kæreste med en eller anden. I disse teaterroller har du bl.a. spillet psykisk syg, misbrugt teenager og elskerinde på piller.

Ja uha! Jeg har altid været heldig med at få mange udfordringer. Det stemmer jo meget godt overens med det, vi allerede har talt om. Det med at spille i mol. Jeg fik lov at udforske de lidt mere skæve eksistenser. Når vi nu sidder og taler om det, tænker jeg på, at jeg har været utroligt heldig.

En Skærsommernatsdrøm spillede vi i *Turbinehallerne*, som for længst er forsvundet. Det var en kontroversiel udgave af *Shakespeares* klassiker. Den var instrueret af svenskeren *Anders Paulin*, som jeg var fuldstændig vild med at samarbejde med. Desværre var der mange, der ikke rigtig forstod, hvad han lavede – inklusiv anmelderne! For mig var det ret banebrydende i forhold til at udfordre teatret på en ny måde. Det var et af de mange stykker, hvor jeg spillede sammen med *Nicolas Bro*. Vi har dannet par rigtig mange gange på teatret.

Ham spillede du også sammen med i *Hamlet* – *Skuespilhusets* åbningsforestilling i 2008. Det var en meget moderne tolkning og en fantastisk teateroplevelse, som vi, der så det, aldrig glemmer. Du spillede *Ofelia*, som en anmelder beskrev som en sej teenager.

Ja, det var en fantastisk forestilling, og den var totalt udsolgt. Jeg ville så gerne have set den. Altså nede fra salen.

Jeg var vild med at lave den rolle.

Denne gang var instruktøren norsk: *Alexander Mørk-Eidem*. Ham har jeg arbejdet med mange gange, og jeg elsker det! Rollen som *Ofelia* fylder ikke så meget i stykket, men den er meget vigtig.

Nicolas Bro og Helle Fagralid i et afslappet øjeblik under indstuderingen af *Hamlet*.

Berlingske © Søren Bedstrup

Ordet – også i 2008 – var også vigtig for mig, fordi jeg fik lov at arbejde sammen med *Lars Norén*, der iscenesatte *Kaj Munks* klassiske drama. Jeg spillede *Inger*.

Med bl.a. *Jens Jacob Tychsen*, *Henning Jensen* og *Mads M. Nielsen*.

Det Kgl. Teater © Per Morten Abrahamsen

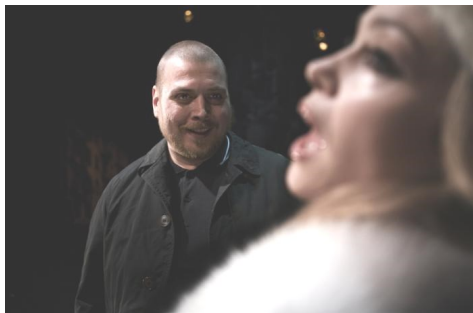
Vi kan ikke nå at omtale alle de stykker, du var med i. Det er dog trods alt et biografblad! Men vi kunne have talt om *Fremtidens Historie* (2009), *De tre musketerer* (2010), *Forbrydelse og Straf* (2010), *Manon* (2011), *Kabaret Royal* (2011), *Det gode menneske fra Sezuan* (2011), *Sonetter* (2012), *Revolver-trilogien* (2012), *Madame Bovary* (2012), *Kagefabrikken* (2013), *Onde Ånder* (2013), *Woyzeck* (2014), *Tigerhjerter svøbt i kvindehud* (2014), *Den som falder* (2014-15), *Romeo og Julie* (2014-15) og *Vintersolhverv* (2016). En stor mangfoldighed.

Der er nogle drabelige forestillinger imellem, f.eks. *Manon*, som *Joachim Rohde* havde skrevet. *Nicolas Bro* spillede massemorderen *Manon*, og jeg spillede et af hans ofre, *Sharon Tate*. Det var meget voldsomt med en masse blod.

Tigerhjerter svøbt i Kvindehud. *Kirsten Olesen*, *Danica Curcic*, *Signe Egholm Olsen* og *Helle Fagralid* spiller 25 *Shakespeare*-roller.

Det Kongelige Teater © Agnete Schlichtkrull

Manon af Jokum fik en hård medfart af anmelderne. Her er *Nicolas Bro* ved at myrde den gravide *Sharon Tate* (*Fagralid*).

Det Kongelige Teater © Natascha Thiara Rydvald

Du går gerne hele linen ud og er ikke bange for at gøre dig grim, hvis rollen kræver det.

Selvfulgelig ikke! Det er jo en del af det at være skuespiller. Det er også en stor befrielse at gå ud til grænsen. Jeg tror, de fleste skuespillere har det på samme måde.

I hvert fald på teatret.

Shakespeares Sonetter var måske nok en svær ting at formidle, men jeg synes, vi fik gjort forestillingen fin og let. Den er instrueret af *Elise Kragerup*, der simpelthen forstår at formidle svære tekster, så alle kan være med. Det var også *Elise Kragerup*, der instruerede *Romeo og Julie*.

© Per Morten Abrahamsen

Den sidste premiere, jeg spillede med i på det *Kongelige Teater* i denne omgang, var *Vintersolhverv* af tyskeren *Roland Schimelpfennig*.

Stykket blev instrueret af *Emmet Feigenberg* og jeg spillede sammen med bl.a. *Kirsten Olesen* og *Flemming Enevold*. Det var et rigtig fint stykke, og vi var på turné rundt i *Danmark* med det i foråret 2016.

Derefter stoppede jeg som fastansat på *Det Kongelige Teater*.

Freelance – og mere tid til familien

Derefter spillede du faktisk ikke teater et helt år.

Det var første gang siden teaterskolen, jeg havde fri om aftenen. Det var dejligt. Når man er fastansat på et repertoireteater med mange samtidige stykker, spiller man stort set hele tiden. Og går til prøver om dagen. Det blev for meget for mig, og jeg vil også gerne se mere til *Louis* og min øvrige familie. Jeg spiller stadig teater, men bare ikke så meget som tidligere. Det bliver mest til film, og hvad der ellers dukker op af mindre opgaver.

I 2017 var jeg med i *Disgraced* på *Betty Nansen Teatret*. Et amerikansk stykke, hvor jeg spillede sammen med bl.a. *Janus Nabil Bakrawi* og *Caroline Henderson*. Til august skal jeg med i et nyskrevet stykke på *Grob*. Et lille teater – nærmest en modsætning til *Det Kongelige Teater*. Om et års tid skal jeg spille i en meget spændende forestilling på *Republique*, hvor *Emmet Feigenberg* er blevet chef nu.

Over 30 roller på film og tv

Begyndte som 10-årig

Den første film, du er krediteret for i *Filminstituttets* base, er *Negerkys og Labre larver* fra 1987.

Det var nu ikke min første film. Jeg var statist i tv-serien *Da Lotte blev usynlig*, der dog først blev vist i starten af 1988. Det var en serie for og med børn, og jeg var statist.

Derefter kom *Rødtotterne og Tyranos* (1988) og så *Lad isbjørnene danse* med *Tommy Kenter* i hovedrollen. Du var skoleelev. Vi har talt om tidligere, at det var der, du fik lyst til at lære at spille klaver. Derpå havde du f.eks. en lille rolle i tv-serierne *Landsbyen* og *Strisser på Samsø*.

Rødtotterne og Tyranos var faktisk en rimelig stor rolle. Vi var syv børn, der spillede sammen. F.eks. var *Line Kruse* også med. Den regner jeg nok for min første rigtige talerolle på film.

Du havde flere mindre roller, men lad os springe frem til *Nonnebørn* (1997) af *Cæcilie Holbæk Trier*. Her spillede du sammen med *Amalie Dollerup*, *Kirsten Rolffes*, *Bodil Jørgensen* og *Lisbet Dahl*, og du blev nomineret til en *Robert* for årets bedste birolle.

Så kommer der et væld af filmroller, ofte et par stykker hvert år. *Klinkevals* (1999), *Kærlighed ved første hik* (2001).

I 2002 var du med i den meget populære tv-serie, *Nikolaj og Julie*. Var det første gang, du blev nærmest landskendt?

Man kan vist godt kalde det mit folkelige gennembrud. Den gjorde en stor forskel. Mange kom vist også til at kende mig, da jeg spillede *Freja* i tv-serien *Jul i Valhal*.

Personligt er jeg vild med den scene i *Blå mænd* (2009), hvor *Thure Lindhardt* står og klowner og siger frygtelig vulgære ting – og du pludselig står i døren. Et klimaks af pinlighed, men du bliver ved med at være kæreste med ham alligevel.

Ja, det er en skøn scene. Jeg blev alligevel hos ham, for han får vist undskyldt ret godt. *Thure* har jeg faktisk spillet meget sammen med. Det er sjovt, at der ligesom er nogen, der går igen som min makker på film og teater. Sådan er det ofte.

Karakterrollerne

I tv-serien *Blekingegade* spillede du *Tine Weimann*, gift med *Jan Weimann*, den formodede leder af banden. Han blev spillet af *Nikolaj Coster-Waldau*, mens *Thure Lindhardt* spillede hans lillebror, *Bo*. Du var også med i tv-serien *Forbrydelsen 3* (2012).

Det var faktisk en ret stor ting for mig. Jeg spillede moderen til den lille pige, der var blevet kidnappet. Det var dejligt at få en voksenrolle – en morrolle – efter i så mange film at have spillet den unge pige.

Jeg har hidtil spillet mange roller, hvor jeg skulle være yngre, end jeg egentlig var.

Vi springer over nogle flere film og når frem til vel nok din største succes på film, den ulykkelige *Signe* i *Nils Malmros* film *Sorg og Glæde*. Filmen er jo baseret på den virkelige historie om, hvordan instruktørens kone i en psykose dræber deres lille pige. Filmen fik et hav af priser, og du fik endelig din *Robert* – for årets bedste kvindelige hovedrolle.

Det var en stor udfordring. Det er en del af faget at kunne spille sådanne hårde roller. Man skal kunne rumme de svære følelser. Det handler meget om, at man har et godt samarbejde, og det havde jeg med *Jacob Cedergren*, der spillede *Johannes* – *Nils Malmros'* alter ego.

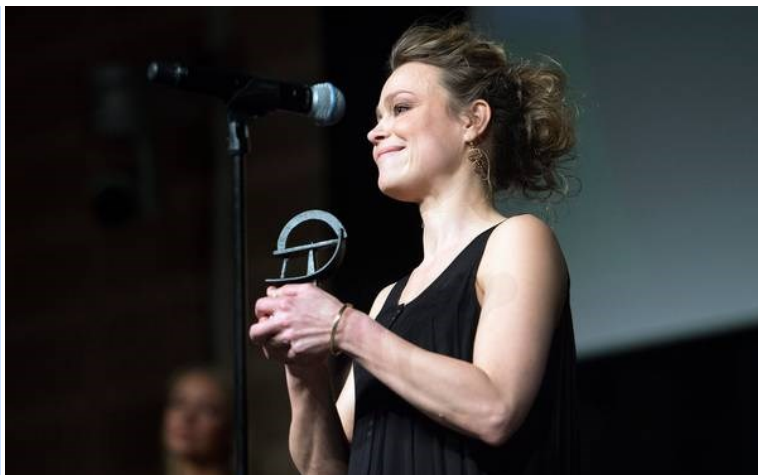
Jeg følte mig meget tryk med både ham og med *Nils Malmros*.

Han gav os ret frie hænder til at forme vores karakterer.

Helle Fagralid var nomineret allerede som 21-årig for en birolle i filmen *Nonnebørn* (1997).

Robert-prisen som årets bedste kvindelige hovedrolle fik hun endelig i 2013 for *Sorg og Glæde* (2012).

Scanpix
© Keld Navntoft

Så er vi fremme ved din næstsidste film til dato: 1864.

Den er jo lavet af din mand, *Ole Bornedal*, og findes både som tv-serie (2014) og biografilm (2016).

Jeg synes personligt, at den er meget bedre end den modtagelse, den fik. Selv om der er ting, der kan støde nogen.

Ja, den fik en gevaldig hård medfart, men jeg synes altså også, den er rigtig god. Noget af det, den er kritiseret for, er nogle seksuelle drengestreger i starten. Disse scener er med for at fortælle noget om *Pilou Asbæks* karakter, og hvordan han meget senere er blevet så brutal. Han ender jo også med at voldtage en sigøjnerpige.

Det er taget med for at vise, at selv hos drenge kan man ofte se, at den er gal med moralen. Der fortælles om en spirende seksualitet og et tillidsforhold mellem drengene. Temaet bliver så aktuelt, fordi drengene som voksne forelsker sig i den samme pige.

Alt giver mening, men hvis man vælger at se sig sur på enkelte scener, kan man jo godt vælge at blive stødt.

En alsidig skuespiller

Et hav af roller – og midt i livet

En alsidig karriere på teatret, og et hav af filmroller med en tydelig intensivning i de senere år. En tidlig nominering til en *Robert* og senere en rigtig en af slagsen. Du er 41 år og har en karriere på over 30 år, når vi tager det hele med. I 2013 var du oppe hos dronningen for at takke for at være udnævnt til ridder af 1. grad af *Dannebrog*.

Jeg blev indstillet af teaterchefen på *Det Kongelige Teater, Erik Jacobsen*. Jeg har været glad for alle de muligheder, jeg har fået som skuespiller, og forestiller mig bare at blive ved med det. Jeg har ikke ambitioner om at skrive, instruere eller den slags.

Jeg elsker alt det, der er skævt og anderledes – og noget særligt. Alt det, der ikke er mainstream.

Jeg vil gerne være en alsidig skuespiller.

En god time senere

Helle Fagralid er hastet videre til andet af alt det, hun skal nå denne kølige mandag. Hun skal bl.a. til fotografering med henblik på den tidligere omtalte forestilling på teatret *Republique*.

Hun er i bil, fordi hendes cykel af en eller anden grund er havnet på *Hellerup Station*. Og så er der jo *Louis*, der formentlig er i skole.

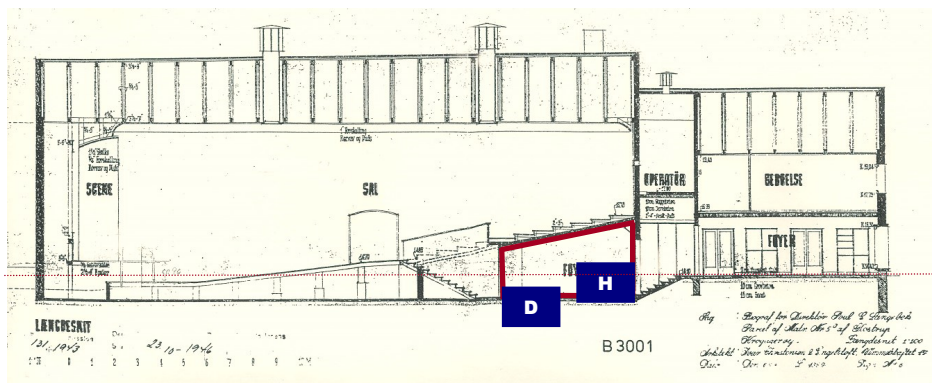
Der er nok at se til, selv om hun har skåret lidt ned på aftenarbejdet.

Det var den rene fornøjelse at interviewe dette lyse menneske, der godt kan lide at spille roller, der er stemt i mol.

Nyt om Glostrup Bio

Nye toiletter i nedre foyer

Arkitekt Engeltofts tegning fra 1943. Man genkender let den nuværende biografs profil. De nye toiletter får indgang fra nedre foyer (den røde ramme). Toiletterne (de blå kasser) er placeret delvist under terræn (stiplet rød linje) ud mod bagsiden af biografen.

En gammel biograf i stadig udvikling

Gennem mere end 70 år er der sket interne forandringer med jævne mellemrum, således at teknikken og komforten har fulgt med tiden. Det er ikke mindst sket i de år, hvor foreningen *Sofarækken* har eksisteret.

Bygningen ejes af *Glostrup Kommune*, mens *Biografforeningen Sofarækken* fra 2000 har stået for afviklingen af filmene - og fra 2008 har haft ansvaret for driften. Kommunen støtter biografen med en årlig bevilling og er med til at finansiere de bekostelige ombygninger. Øvre og nedre foyer blev grundigt renoveret i 2002, og salen gennemgik første del af en stor renovering i 2006. I 2010 byggede de frivillige en scene foran lærredet, og i 2011 blev fremvisningen af film digitaliseret. I 2012 blev anden del af renoveringen af salen gennemført.

I juni 2018 forventes de nye toiletter med indgang fra nedre foyer at være klar til brug. Desuden er der nu fuld gang i planlægningen af, hvordan den derved vundne ekstra plads i øvre foyer udnyttes bedst, således at biografens publikum oplever klart forbedrede pladsforhold (se side 3).

De gamle vaske- og tørrerum

Fra biografen blev bygget, har der været lejlighed på 1. sal, hvor ejerne, familien *Langebek*, boede. Den sidste beboer, *Edith Langebek*, døde 97 år gammel i 1996, og derefter er lejligheden brugt til kontor for biograflederen, mødelokale og alt muligt andet.

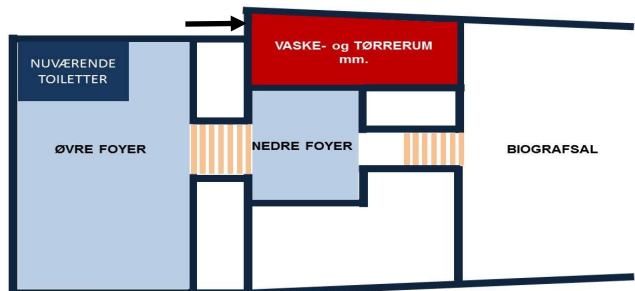
Til lejligheden hørte vaske- og tørrerum, der udfyldte den sydlige side af huset langs nedre foyer. Rummene var i forskudte plan, så der var en del trapper, når vaskekurven skulle slæbes op og ned.

Rummene har indtil nu været forsynet med vaskemaskine, men ellers var der lager for alt det, der ikke var plads til andre steder. Herover ses vaske- og tørrekældrene før ombygning - samt den gamle gruekedel.

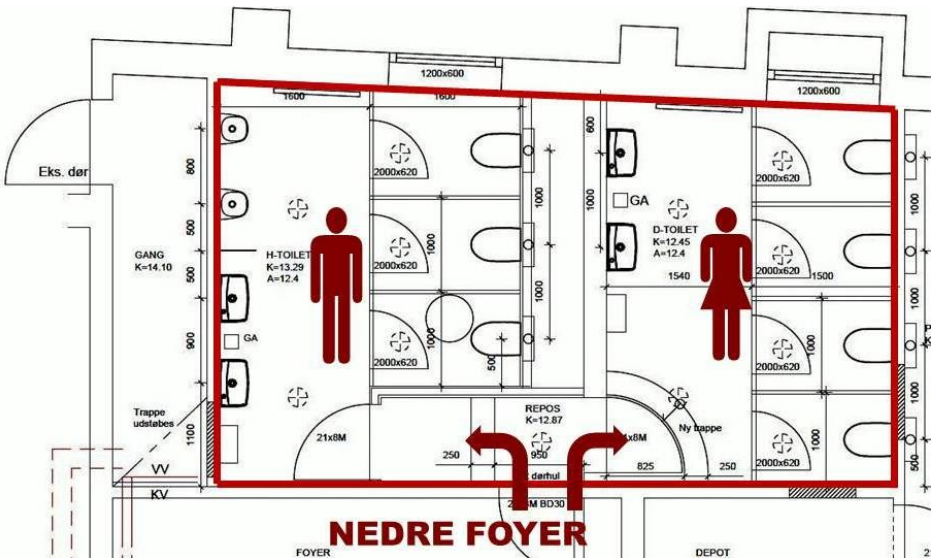
Vaskemaskinen er der blevet plads til på toilettet på 1. sal, noget er afleveret til *Byhistorisk Hus*, andet er smidt ud. Der er indgået en aftale med *Glostrup Kommune* om, at garagen bag biografen kan inddrages til ekstra lager.

Placering af vaske- og tørrerummene er markeret med rødt, og der var tidligere adgang gennem en udvendig dør. Det lille rum ved trappen ind til salen var kiosk i en periode, indtil kiosk og billetsalg blev samlet i 1985. Rummene i modsat side benyttes til varme, ventilation og varelager.

Udfordringer med gulv i varierende plan

Der har været mange udfordringer i at lave de gamle vaske- og tørrerum om til moderne toiletter. Udfordringerne bestod ikke mindst i, at rummenes gulv var forskudt både i forhold til hinanden og i forhold til nedre foyer, hvor indgangen skal være. Niveauforskellene er dikteret af det skrå gulv i terrasseafsnittet i biografsalen. Faktisk var der hele 70 centimeters forskel på gulvet i den øverste del, hvor herretoiletterne skal være, og gulvet i nedre foyer. Derfor besluttedes det at sænke gulvet 23 cm, hvor der skal være herretoiletter. Ud over at udligne niveauforskellen opnås hermed også, at der bliver en acceptabel loftshøjde på herretoiletlet.

Løsningen kommer til at betyde, at herrerne fra en repos skal gå til venstre og et par trin op, og damerne tilsvarende til højre og et par trin ned. Handicaptoiletter forbliver uændret i øvre foyer.

Et andet problem var, at dametoiletterne ville komme til at ligge så lavt, at afløbet fra toiletter og håndvaske ikke kunne tilsluttes direkte til det eksisterende kloaksystem. Dette klares ved, at der i gården bag biografen under fliserne er gravet en pumpe ned, der sikrer forbindelsen til kloakledningen.

Disse udfordringer har naturligvis gjort projektet relativt dyrt, men til gengæld opnås der en god og varig løsning.

Flotte og praktiske toiletter

Toiletkummerne er væghængte. Cisterner og rør bliver placeret i et smalt rum (se tegningen midt på side 22). Derved kan håndværkerne komme til installationerne samtidigt med, at toiletterne bliver flottere og lettere at rengøre. Toiletterne bliver mellem 13 og 14 m².

Lokalerne bliver malet hvide med skridsikkert epoxy-gulv. Der vil være dagslys fra to eksisterende, smalle vinduer. Vinduet i herretoiletet set udefra er næsten helt nede ved jorden, mens det andet vindue er i en lyskasse.

Byggeprojektet

Biografens ledelse præsenterede en skitse til en løsning for *Glostrup Kommune*. Da beslutningerne og de økonomiske rammer var kommet på plads, overtog *Glostrup Ejendomme* med projektleder *Filip Finell* i front det videre projekt i løbende dialog med kontaktpersoner i biografen.

Der blev indgået en aftale med det lokale firma, *AG-BYG aps.*, og arbejdet gik i gang i slutningen af februar. Projektet er blevet lidt forsinket, men ventes afsluttet i starten af juni. Gulv og fundamenter er gennemført i etaper, fordi cementen skulle størkne og bygningen skulle have tid til at "sætte sig".

Sænkning af gulvet i de kommende herretoiletter skete ved, at cement og jord via et transportbånd førtes ud gennem det smalle vindue.

På billedet til højre er gulvet i herretoiletet støbt, og man ser tydeligt sænkningen.

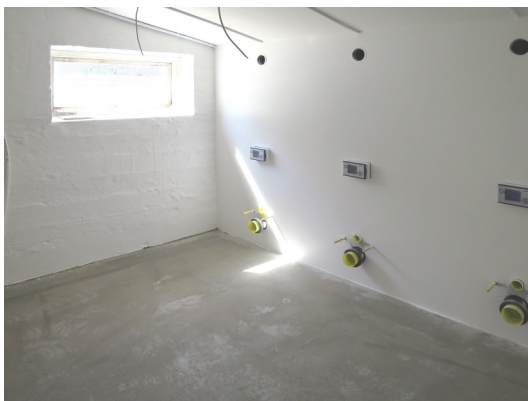

Til venstre ses udgravningen til kloakken med kloakcylinderen på plads. I bunden af af denne placeres en pumpe til hævnning af kloakvandet op til eksisterende kloaksystem.

Herunder ses begyndelsen til herretoiletets installationer, inden væggen ind til det smalle rum med cisterner og rør er etableret.

De sidste to billeder er taget ved redaktionens slutning 7. maj.

Sidste gang, *Glostrup Bio* blev handlet, var da *Glostrup Kommune* købte biografen af den sidste private ejer, *Leo Schou*, i 1981. Salgsprisen var dengang 1.1 million. Siden er der investeret mange penge for at sikre, at biografen forbliver tidssvarende. En kulturinstitution, der er værd at værne om.